

معنی غیوبت مسیح سه روز در زیر زمین ز معنی قیام و صعود و فداء و احیاء

حضرت عبدالبهاء

اصلی فارسی

لوح رقم (75) امر و خلق - جلد 2

۷۵ - معنی غیوبت مسیح سه روز در زیر زمین و معنی قیام و صعود و فداء و احیاء

و نیز از حضرت عبدالبهاء در مفاوضات است قوله العزیز و چون واضح شد که مسیح از آسمان روحانی ملکوت الهی آمد پس مقصود از غیوبت مسیح در زیر زمین سه روز نیز امری معنوی است نه ظاهری و همچنین قیام مسیح از بطن ارض نیز امری است معنوی و کیفیتی است روحانی نه جسمانی و همچنین صعود مسیح با آسمان آن نیز امری است روحانی نه جسمانی ... حضرات حواریین بعد از شهادت حضرت مسیح مضطرب و پریشان شدند حقیقت مسیحیه که عبارت از تعالیم و فیوضات و قوه روحانیه مسیحیه است دو سه روز بعد از شهادت خفی و مستور شد جلوه و ظهوری نداشت بلکه حکم مفقود یافت زیرا مؤمنین عبارت از نفوس متعدده بودند و آنان نیز مضطرب و پریشان امر حضرت روح الله مانند جسم بیجان شد و چون بعد از سه روز حضرات حواریون ثابت و راسخ گشتند ... و قیام بر خدمت مسیح کردند حقیقت مسیح جلوه نمود .

و قوله العزیز اما حضرت مسیح که کلمه الله بود و خویش را فدا کرد این دو معنی دارد معنی ظاهری و معنی حقیقی معنی ظاهری این است که چون حضرت مسیح را مقصد این بود که بامری قیام نماید که تربیت عالم انسانی و احیای بنی آدم و نورانیت عموم خلق بود و در قیام بچنین امری عظیم که مخالف جمیع اهل عالم و مقاومت جمیع ملل و دول است البته خون در هدر است و البته مقتول و مصلوب گردد لهذا حضرت مسیح

ORIGINAL

در وقتی که اظهار امر فرمودند جان را فدا کردند و صلیب را سریر دانستند ... و بجسد فانی شدند تا دیگران را
بروح زنده نمایند اما معنی ثانی فدا این است که حضرت مسیح مانند جبه بود این جبه صورت خویش را فدا
نمود تا شجره نشو و نما نماید هر چند صورت جبه متلاشی شد ولی حقیقت جبه در کمال عظمت و لطافت بهیئت
شجره ظاهر گشت مقام حضرت مسیح کمال محض بود آن کمالات الهیه مانند آفتاب اشراق بر جمیع نفوس مؤمنه
نمود .